

वर्णमा

“वर्णनीया यथायोगं साङ्गोपाङ्गा अमी
इह ॥”)

वर्णाः पदार्था यथा,—

“अथ वर्णानि कथ्यन्ते तानि यानि कवी-
चरे ।

महाकायप्रभृतिषु प्रवर्त्येषु व्यवहरे ॥

राजा राजवधूपुरोहितकुमारामात्यसेवाधिपाः
देशयामपुरीसरोऽम्बसरिदुदानादरण्या-

अमाः ।

मन्त्रो दूतरणप्रयागन्तगयाश्वेभर्त्तवेन्दुया
वीहारी विरहः स्वयंवरसुरा पुष्पाभुखेला
रतम् ॥”

इति कविकल्पलतायाम् १ सूत्रके ३ कुसु-
मम् ॥ (सवाहः । वर्णधात्वर्पदर्शनात् । यथा,
भागवते । ३ । २२ । ३७ ।

“एतके आदिराजस्य मनोचरितमद्भुतम् ।

वर्णितं वग्नेयस्य तदपत्योदयं श्रद्धा ॥”)

वर्णपार्श्वं, स्त्री, (वर्णस्य पात्रम् ।) चित्रकारस्य
नीत्यादिरामस्याधारः । यथा,—

“मलिका वर्णपार्श्वं स्थातुं तूलिका लेख्य-
कूर्चिका ॥”

इति शब्दमाला ॥

वर्णपुष्पकः, पुं, (वर्णवन्ति नागवर्णाणि पुष्पाणि
यस्य । कप् ।) राजतन्त्रणीपुष्पट्टचः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

वर्णपुष्पी, स्त्री, (वर्णवन्ति पुष्पाणि यस्याः ।
ङीष् ।) उद्गुक्ताङ्गीपुष्पट्टचः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

वर्णप्रसादनं, स्त्री, (वर्णस्य प्रसादनं यस्मात् ।)
अगुह । इति राजनिर्घण्टः ॥

वर्णमाता, स्त्री, (वर्णस्य मातेव ककाराद्यचर-
प्रख्यात् ।) लेखनी । इति हारावली ॥

वर्णमाटका, स्त्री, (वर्णाणां वर्णमालायां माट-
केव ।) सरस्वती । इति शब्दरत्नावली ॥

वर्णमाला, स्त्री, जातिमाला । (वर्णाणां माला
समूहः ।) अचरश्रेणी । तत्र संस्कृतवर्णाः ५०
जपमालायाम् ५१ । इङ्गरेजीयवर्णाः २६ ।

फरासीयाः २३ । हिब्रु अर्थात् इहु-
दीयाः २२ । आरबीयाः २८ । पारसीयाः ३१ ।

तुरस्कीयाः ३३ । रूसीयाः ३१ । गिक् अर्थात्
इयुनानीयाः २७ । लाटिनदेशीयाः २९ । चप्

अर्थात् श्रीलन्दाजीयाः २६ । स्पान्देशीयाः २७ ।
इटालिदेशीयाः २० । तातारीयाः २०२ ।

अफ्रदेशीयाः १६ । चीनदेशीयवर्णाः शब्द-
तन्त्रकाः तच्छब्दसंख्याः ८०००० ॥ * ॥ अका-
रादिचकारान्तवर्णरूपेकपञ्चाशजपमाला ।

यथा, सन्तकुमारसंहितायाम् ।

“क्रमोन्क्रमगतेर्माला माटकार्थः चमेवके ।
सविन्दुकेः साष्टवर्गैरन्तर्यजनकर्मणि ॥”

आदि कु पु टु तु पु यु शबोदौ वर्गाः प्रकी-
र्तिताः । अकारादिवर्णान् सविन्दून् प्रत्येकं
छत्वा शतं संजय अकारादीनां कवर्गा-

वर्णस

दीनाश्च वर्णानां अन्तिमवर्णं साधुस्मारं
छत्वा पूर्वसुचार्यं मनोजपः कार्यः । अनेन
प्रकारेणाष्टोत्तरशतसंख्यो जपो भवति । अन्त-
र्यजनमित्युपलक्षणम् ।

“सविन्दुं वर्णसुचार्यं पञ्चाभ्यन्तं जपेत् सुधीः ।

अकारादिचकारान्तं विन्दुमुक्तं विभाष्य च ॥

वर्णमाला समाख्याता अतुलोमविलोमिका ।

चकारं मेरुमेवात्र तत्र मन्त्रं जपेत्तद्विह ॥”

इति शारदीयवचनात् ॥

प्रकारान्तरं विशुद्धेचरे ।

“अतुलोमविलोमेन वर्गाष्टकविभेदतः ।

मन्त्रेणान्तरितान् वर्णान् वर्णान्तरितान्

मनू ॥

कुर्व्याद्वर्णमयीं मालां सर्वतन्त्रप्रकाशिनीम् ।

चरमाष्टं मेरुरूपं लङ्घनं नैव कारयेत् ॥”

इति तन्त्रसारः ॥

अपि च ।

“अतुलोमविलोमेन कल्पया वर्णमालया ।

आदिनामलादि आनाक्रमेण परमेचरि ।।

चकारं मेरुरूपं लङ्घयेत्त कदाचन ॥”

इति सुखमालातन्त्रम् ॥

वर्णरेखा, स्त्री, (वर्णां लिख्यन्तेनयेति । लिख +
वर्णलेखा, करणे चन् । रणधोरेणम् ।) कठिनी ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वर्णलेखिका, स्त्री, (वर्णलेखा + ल्यप् कन् । टाप्
अत इत्यम् ।) कठिनी । इति रत्नमाला ॥

वर्णवती, स्त्री, (वर्णां स्थित्यामिति । वर्ण + “रवा-
दिभ्यश्च ।” ५ । २ । ६५ । इति मनुम् । मस्य
वः ।) हरिद्रा । इति जटाधरः ॥ वर्णविशिष्टे,
त्रि ॥

वर्णविलोडकः, पुं, (वर्णान् विलोडयतीति । वि +
लोडि + क्तुल् ।) ओक्तेजः । सन्धिचौरः ।
इति मेदिनी । के. २३६ ॥

वर्णसङ्करः, पुं, (वर्णतो ब्राह्मणादिभ्यः वर्णाणां
वा सङ्करो मिश्रणं यच्च ।) मिश्रितजातिः ।
तद्विवरणं यथा,—

“बभूवुर्जस्यो वक्रादग्न्या ब्राह्मणजातयः ।

ब्रह्मणो वाहुदेशाच्च जाताः क्षत्रियजातयः ॥

ऊरुदेशाच्च वैश्याश्च पादतः शूद्रजातयः ।

तासां सङ्करजातेन बभूवुर्जस्यसङ्कराः ॥

गोपनापितलीलाच्च तथा मोदकमूलनौ ।

ताम्बूलिपण्येकारौ च तथा वणिकजातयः ॥”

लीलाख्याने भाषा इति मूलवस्थाने जूवर इति

च पाठः ।

“इत्येवमाद्या विप्रन्त्र । सङ्कराः परिकीर्तिताः ।

शूद्राविशेषेण करणोऽम्बो वैश्याद्विजन्मनोः ॥

विश्वकर्मा च शूद्रायां वीर्याधानं चकार यः ।

ततो बभूवुः पुत्राश्च नवैते शिल्पकारिणः ॥

मालाकारः कर्मकारः शूद्रकारः कुविन्दकः ।

कुम्भकारः कंसकारः चङ्केते शिल्पिना वराः ॥

सूत्रधारश्चित्रकरः स्वर्णकारस्तथैव च ।

प्रतितास्ते ब्रह्मशापादजात्या वर्णसङ्कराः ॥”

वर्णम

अजात्या इत्यत्र अयाव्या इत्यपि पाठः ।

“स्वर्णकारः स्वर्णचौयात् ब्राह्मणाणां द्विजो-
त्तम ।

बभूव सद्यः पतितो ब्रह्मशापेन कर्मणा ॥

सूत्रधारो द्विजातीनां शापेन पतितो भुवि ।

श्रीव्रजं यत्रकाष्ठं न ददौ तेन हेतुना ॥

यतिक्रमेण चित्राणां सद्यश्चित्रकरस्तथा ।

पतितो ब्रह्मशापेन ब्राह्मणानां च कोपतः ॥

कश्चिद्विगमविशेषश्च संसर्गात् स्वर्णकारिणः ।

स्वर्णचौयादिदोषेण पतितो ब्रह्मशापतः ॥

कुलटयाश्च शूद्राणां चित्रकारस्य वीर्यतः ।

बभूवद्वाल्मीकिकारः पतितो जारदोषतः ॥

अङ्गलिकाकारवीर्यात् कुम्भकारस्य योषिति ।

बभूव कोटिकः सद्यः पतितो गृहकारकः ॥

कुम्भकारस्य वीर्येण सद्यः कोटिकयोषिति ।

बभूव तैलकारश्च कुटिलः पतितो भुवि ।

सद्यः क्षत्रियवीर्येण राजपुत्रस्य योषिति ।

बभूव तीवरेणैव पतितो जारदोषतः ॥

तीवरेण तु वीर्येण तैलकारस्य योषिति ।

बभूव पतितो द्युर्लभेऽथ परिकीर्तितः ॥

लेटस्तीवरकन्यायां जनयामास यस्मिन् ।

माङ्गं मङ्गं मातरश्च भङ्गं कोलश्च कन्दरम् ॥”

कन्दरस्थाने कलन्दर इति वा पाठः ।

“ब्राह्मण्यां शूद्रवीर्येण पतितो जारदोषतः ।

सद्यो बभूव चाखालः सर्वसाक्षमोऽभुविचः ॥

तीवरेणैव चाखालायां कर्मकारो बभूव ह ।

चर्मकार्याश्च चाखालात् मांसच्छेदो बभूव ह ॥

मांसच्छेदां तीवरेण कौचश्च परिकीर्तितः ।

कौचक्षियान् केवर्णात् काङ्कारः परिकीर्तितः ॥

सद्यश्चाखालकन्यायां लेटवीर्येण शौनकः ।।

बभूवपुष्पो दौ पुत्रौ हज्जिकश्रीष्ठीकौ तथा ॥”

हज्जिकश्रीष्ठीकाविश्वान्न दुहौ हज्जिकमौ इत्यपि
पाठः ।

“क्रमेण हज्जिकन्यायां सद्यश्चाखालवीर्यतः ।

बभूवः पञ्चपुत्राश्च भटा वनचराश्च ते ॥

लेटस्तीवरकन्यायां गङ्गातीरे च शौनकः ।

बभूव सद्यो यो बालो गङ्गापुत्रः प्रकीर्तितः ॥

गङ्गापुत्रस्य कन्यायां वीर्येण वैश्वधारिणः ।

बभूव वैश्वधारी च पुत्रो युङ्गी प्रकीर्तितः ॥

वैश्वस्तीवरकन्यायां सद्यः शुक्लो बभूव ह ।

शुक्लोयोषिति वैश्वस्तु पीयूषकश्च प्रकीर्तितः ॥

चक्ष्मात् करणकन्यायां राजपुत्रो बभूव ह ।

राजपुत्रान् करणादागवीति प्रकीर्तितः ॥

क्षत्रवीर्येण वैश्वार्या केवर्णः परिकीर्तितः ।

कलौ तीवरेण च गङ्गातीरे च प्रकीर्तितः ॥”

प्रकीर्तित इत्यत्र पतितो भुवि इति वा पाठः ।

“तीवर्णो वीवरात् पुत्रो बभूव रणकः स्मृतः ।

रणक्यां तीवराणां पि कोदाली च बभूव ह ।

नापिताग्नोपकन्यायां सर्वस्वो तस्य योषिति ।

चक्ष्माद्वभूव चाक्षश्च बलवान् नृगहंसकः ॥

तीवरात् शुद्धिकन्यायां बभूवः सप्त पुत्रकाः ।

ते ऋणौ हज्जिकसर्गाद्भूपुरंदस्ववः सदा ॥